Europeiska unionens
officiella tidning

SV
C-serien

C/2026/4623

31.8.2026

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Vägledning om tillämpningen av artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik och om ändring av förordning (EU) 2018/1724

(C/2026/4623)

Syftet med detta meddelande är att ge upphandlande myndigheter och upphandlande enheter praktisk vägledning om bedömningen av bidraget till hållbarhet och resiliens i offentliga upphandlingsförfaranden i enlighet med artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin. Vägledningen är inte rättsligt bindande. I vissa fall återges bestämmelser i EU:s lagstiftning men dessa återgivningar är inte avsedda att på något sätt tillföra till eller inskränka de rättigheter och skyldigheter som fastställs i förordningen om nettonollindustrin eller andra bindande instrument, som den europeiska plattformen för strategisk teknik (STEP). Vägledningen påverkar inte heller reglerna om statligt stöd och subsidiaritetsprincipen. Kommissionen kan komma att se över eller utöka denna vägledning.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sida

I. Inledning 4

II. Tillämpningsområde 4

III. Bidrag till hållbarhet och resiliens i offentliga upphandlingsförfaranden 6

A. Krav på miljömässig hållbarhet (artikel 25.1 i förordningen om nettonollindustrin) 6

B. Ytterligare krav som inte rör pris (artikel 25.3 i förordningen om nettonollindustrin) 6

1. Det särskilda villkor som rör sociala eller sysselsättningsrelaterade hänsyn 6

2. Kravet att visa överensstämmelse med cybersäkerhetskrav 7

3. Den specifika kontraktsförpliktelsen att fullgöra kontraktet i tid 7

C. Kraven på resiliens (artikel 25.7 i förordningen om nettonollindustrin) 8

1. När ska bidraget till resiliens beaktas? 8

2. Tillämpning av kraven på resiliens 9

3. Fastställande och kontroll av ursprunget för slutprodukter med nettonollteknik och huvudsakliga särskilda komponenter 11

4. Mätning av de huvudsakliga särskilda komponenternas värde 11

5. Uppfylla kraven på resiliens under hela upphandlingen 12

6. Fastställande av den proportionella avgiften (artikel 25.7 d i förordningen om nettonollindustrin) 13

IV. Undantag 13

A. En enda leverantör (artikel 25.9 a i förordningen om nettonollindustrin) 14

B. Inget lämpligt anbud eller inga lämpliga anbudsansökningar (artikel 25.9 b och artikel 25.11 i förordningen om nettonollindustrin) 14

C. Oproportionerliga kostnadsskillnader (artikel 25.9 c och artikel 25.10 i förordningen om nettonollindustrin) 15

D. Internationella avtal (artikel 25.8 i förordningen om nettonollindustrin) 16

FÖRKORTNINGAR

CPV	Gemensam terminologi vid offentlig upphandling
EU	Europeiska unionen
HS	Harmoniserat system
KN	Kombinerade nomenklaturen

I. **INLEDNING**

Förordning (EU) 2024/1735 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (*förordningen om nettonollindustrin*) ([1]) inrättar en rättslig ram som syftar till att stärka ekosystemet för tillverkning av nettonollteknik inom Europeiska unionen (EU). För att minska EU:s strategiska beroende av nettonollteknik och dess försörjningskedjor och för att uppnå EU:s klimat- och energimål fastställs i artikel 5 i förordningen om nettonollindustrin som mål att kommissionen och medlemsstaterna ska uppnå en tillverkningskapacitet på minst 40 % av EU:s årliga användningsbehov av nettonollteknik senast 2030 och 15 % av världsproduktionen av nettonollteknik senast 2040.

För att uppnå dessa mål fastställs i artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin krav för offentliga upphandlingsförfaranden som omfattas av direktiven 2014/23/EU ([2]), 2014/24/EU ([3]) och 2014/25/EU ([4]) (*upphandlingsdirektiven*) för att säkerställa att offentliga utgifter bidrar till att öka efterfrågan på nettonollteknik som bidrar till hållbarhet och resiliens. I artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin föreskrivs att minimikrav för miljömässig hållbarhet och resiliens i försörjningskedjan ska tillämpas, liksom andra skyldigheter som rör fullgörandet av kontraktet.

Detta meddelande ger upphandlande myndigheter och upphandlande enheter vägledning om tillämpningen av artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin, i enlighet med artikel 29.1 i samma förordning, och påverkar inte tillämpningen av reglerna för statligt stöd.

II. **TILLÄMPNINGSOMRÅDE**

Artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin är tillämplig på *”offentliga upphandlingsförfaranden som omfattas av direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU, där kontrakt har nettonollteknik som förtecknas i artikel 4.1 a–k i denna förordning som en del av sitt innehåll”*, samt på *”byggentreprenadkontrakt och byggkoncessioner som inbegriper denna teknik”*.

Spegling av upphandlingsdirektivens tillämpningsområde. Tillämpningsområdet för artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin speglar upphandlingsdirektivens tillämpningsområde. De tröskelvärden, undantag och särskilda situationer som föreskrivs i dessa direktiv bör därför beaktas när det ska fastställas huruvida ett upphandlingsförfarande omfattas av artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin. Till exempel gäller artikel 25 för kontrakt som subventioneras av upphandlande myndigheter om de uppfyller kriterierna i artikel 13 i direktiv 2014/24/EU ([5]). På samma sätt gäller artikel 25 även dynamiska inköpssystem och ramavtal, förutsatt att ramavtalets värde (inte värdet på kontrakt som tilldelas på grundval av sådana avtal) uppfyller tröskelvärdena i upphandlingsdirektiven ([6]).

Tidsmässig omfattning. Den lag som ska tillämpas på ett upphandlingsförfarande är den lag som var tillämplig vid den tidpunkt då anbudsinfordran offentliggjordes eller när förfarandet inleddes – inte när kontraktet tilldelades. För ramavtal och kontrakt som tilldelas på grundval av sådana avtal är den lag som ska tillämpas den lag som var tillämplig vid den tidpunkt då anbudsinfordran offentliggjordes enligt ramavtalet.

Inbegripet nettonollteknik. För byggentreprenadkontrakt och byggkoncessioner gäller artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin när de ”inbegriper” de nettonolltekniker som anges i artikel 4.1 a–k. Ett kontrakt om uppförande eller renovering av en skolbyggnad, som ska förses med solcellspaneler, omfattas till exempel av artikel 25.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 av den 13 juni 2024 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/23/oj).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj).

([5]) När byggentreprenad- eller tjänstekontraktet subventioneras direkt med mer än 50 % av en upphandlande myndighet och överskrider ett visst tröskelvärde.

([6]) De aktuella tröskelvärdena kan kontrolleras online här: https://single-market-economy.ec.europa.eu/single-market/public-procurement/legal-rules-and-implementation/thresholds_en?prefLang=sv.

För andra upphandlingsförfaranden gäller artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin när de har nettonollteknik enligt artikel 4.1 a–k i förordningen om nettonollindustrin ”som en del av sitt innehåll”. Ett kontrakts innehåll bör fastställas av den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten och uttryckligen anges i upphandlingsdokumenten. Den gemensamma terminologin vid offentlig upphandling (CPV) kan hjälpa upphandlande myndigheter och upphandlande enheter att fastställa kontraktets innehåll. Vid behov bör emellertid även andra aspekter beaktas. Detta innebär att artikel 25 ändå kan tillämpas även om den nettonollteknik som avses här inte nämns i ett kontrakts CPV.

Artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin börjar tillämpas när en relevant nettonollteknik är en del av kontraktets innehåll. Även om nettonolltekniken bör ingå i kontraktets innehåll spelar det ingen roll vilken andel av det totala värdet av kontraktet som den står för, eftersom kraven i artikel 25.1 och 25.7 endast gäller den nettonollteknik som ingår (och inte hela kontraktet). På samma sätt är nettonolltekniken värde inte relevant, så länge som det (uppskattade) värdet på kontraktet som helhet ligger över tröskelvärdena för att direktiven om offentlig upphandling ska gälla.

Artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin gäller dock endast när kontraktet inkluderar en slutprodukt med nettonollteknik som en del av dess innehåll. Den gäller alltså inte om kontraktets innehåll inbegriper produkter som har en nettonollteknik som en av sina delkomponenter. Upphandling av industriella batterier omfattas till exempel av artikel 25, men upphandling av elbussar och elfordon, som innehåller batterier, omfattas inte av den artikeln ([7]).

Om ett upphandlingsförfarande är uppdelat i delar enligt artikel 25 ska innehållet bedömas per del snarare än för hela förfarandet. Om till exempel ett upphandlingsförfarande är uppdelat i två delar, en för leverans av nettonolltekniken och en annan för installation av nettonolltekniken, tillämpas artikel 25 endast på den första delen. Förfaranden får inte delas upp i delar i syfte att utesluta dem från tillämpningsområdet för förordningen om nettonollindustrin.

Ingen dubbel täckning mellan artiklarna 25 och 26 i förordningen om nettonollindustrin. I vissa fall kan tillämpningsområdet för artiklarna 25 och 26 i förordningen om nettonollindustrin överlappa varandra. I skäl 7 i genomförandeförordningen för förordningen om nettonollindustrin, om kriterier som inte rör pris i samband med auktioner ([8]), anges följande:

”*I enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2024/1735 måste medlemsstaterna inkludera tilldelningskriterier eller kriterier för förhandsurval för att bedöma auktionens bidrag till hållbarhet och resiliens. Enligt artikel 25 i förordning (EU) 2024/1735 ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i vissa förfaranden för offentlig upphandling tillämpa obligatoriska minimikrav avseende miljömässig hållbarhet och vissa obligatoriska krav för att bedöma anbudets bidrag till resiliens. Både offentliga upphandlingsförfaranden och auktioner för utbyggnad av förnybara energikällor bidrar till unionens resiliens. Offentliga företag som är verksamma inom energisektorn och som är upphandlande enheter i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU omfattas av artikel 25 i förordning (EU) 2024/1735 när de upphandlar nettonollteknik som förtecknas i artikel 4.1 a–k i den förordningen. Samtidigt får de också delta som anbudsgivare i auktioner för förnybar energi i enlighet med artikel 26 i den förordningen. I skäl 81 i den förordningen erinras om vikten av att säkerställa att kraven på hållbarhet och resiliens tillämpas på ett sätt som säkerställer rättvis och jämlik konkurrens mellan marknadsaktörer oavsett ägarstruktur. För att säkerställa en sådan rättvis och jämlik konkurrens bör offentliga företag som deltar i auktioner för förnybar energi i enlighet med artikel 26 vid bedömningen av kraven på resiliens och miljömässig hållbarhet endast omfattas av de regler som fastställs i artikel 26. Reglerna i artikel 25 bör tillämpas på upphandling av nettonollteknik, utom när sådan upphandling används för att genomföra projekt som tilldelats i samband med auktioner för förnybar energi i enlighet med artikel 26.*”

([7]) Detta innebär att tillämpningsområdet för artiklarna 25 och 28 i förordningen om nettonollindustrin skiljer sig åt. Artikel 25 är tillämplig när den nettonollteknik som anges i artikel 4.1 a–k i förordningen om nettonollindustrin är en del av kontraktets innehåll. Denna förteckning omfattar batterier, som är en delkomponent i elfordon, men inte elektriska framdrivningssystem för vägtransport, som kan likställas med elfordon. Artikel 28 är däremot tillämplig på offentliga system för inköp av slutprodukter med nettonollteknik, inklusive elektriska framdrivningssystem för vägtransport. Därför omfattas fordon med nollutsläpp av artikel 28 i förordningen om nettonollindustrin (se kommissionens meddelande C/2026/123).

([8]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1176 av den 23 maj 2025 om specificering av tilldelningskriterier och kriterier för förhandsurval för auktioner för utbyggnad av energi från förnybara energikällor (EUT L, 2025/1176, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1176/oj).

III. **BIDRAG TILL HÅLLBARHET OCH RESILIENS I OFFENTLIGA UPPHANDLINGSFÖRFARANDEN**

I artikel 25 i förordningen om nettonollindustrin föreskrivs att tre olika typer av krav ska tillämpas vid offentliga upphandlingsförfaranden som omfattas av dess tillämpningsområde: de obligatoriska minimikraven för miljömässig hållbarhet (artikel 25.1), ett krav på resiliens (artikel 25.7) och minst ett av de ytterligare kraven i artikel 25.3, som rör sociala aspekter eller sysselsättningsrelaterade aspekter, cybersäkerhet eller en skyldighet att fullgöra kontraktet i tid. Kraven måste avse den specifika nettonollteknik som upphandlas.

I enlighet med artikel 25.12 a får medlemsstaterna använda ytterligare kriterier som inte rör pris utöver dem som anges i artikel 25, inklusive kriterier som inte omfattas av tillämpningsområdet för förordningen om nettonollindustrin. Om statligt stöd ingår i kontraktet måste alla kriterier som inte rör pris utformas i enlighet med reglerna för statligt stöd och i synnerhet med fastställda högsta viktningsgränser.

A. **Krav på miljömässig hållbarhet (artikel 25.1 i förordningen om nettonollindustrin)**

Enligt artikel 25.1 i förordningen om nettonollindustrin ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter tillämpa obligatoriska minimikrav avseende miljömässig hållbarhet på den nettonollteknik som upphandlas, i enlighet med vad som fastställs med hjälp av genomförandeakter. I kommissionens genomförandeförordning (EU) 2026/718 ([9]) fastställs obligatoriska minimikrav för vindturbinblads materialåtervinningsbarhet. Artikel 25.1 i förordningen om nettonollindustrin medför inga skyldigheter gällande nettonollteknik och/eller miljörelaterade hållbarhetsaspekter som inte omfattas av den genomförandeakten ([10]). Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får dock ändå inkludera ytterligare krav på miljömässig hållbarhet eller tilldelningskriterier i sina upphandlingsförfaranden, i enlighet med artikel 25.2.

Artikel 25.1 utgår från den genomförandeakt som specificerar minimikraven för miljömässig hållbarhet och gäller därför från och med den dag då den genomförandeakten börjar tillämpas, dvs. den 30 juni 2026.

B. **Ytterligare krav som inte rör pris (artikel 25.3 i förordningen om nettonollindustrin)**

Det ytterligare krav som inte rör pris i artikel 25.3 gäller endast byggentreprenadkontrakt och byggentreprenadkoncessioner som inbegriper sådan nettonollteknik som förtecknas i artikel 4.1 a–k i förordningen om nettonollindustrin.

Enligt bestämmelsen ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter inkludera minst ett av de tre krav som anges i den, nämligen

— ett särskilt villkor som rör sociala eller sysselsättningsrelaterade hänsyn,

— ett krav på att visa överensstämmelse med tillämpliga cybersäkerhetskrav eller

— en särskild kontraktsförpliktelse att fullgöra den del av kontraktet som rör den nettonollteknik som förtecknas i artikel 4.1 a–k i tid.

1. *Det särskilda villkor som rör sociala eller sysselsättningsrelaterade hänsyn*

Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter bör ha målet med strategisk upphandling inom ramen för förordningen om nettonollindustrin i åtanke, dvs. villkoret bör ha en positiv social eller sysselsättningsrelaterad inverkan på tillverkningen av den nettonollteknik som kontraktet i fråga innehåller. I detta avseende kan villkor som omfattas av artikel 25.3 a till exempel innebära att man anställer personer med särskilda sociala eller yrkesmässiga svårigheter eller säkerställer deltagande av små och medelstora företag, etiska inköp eller utbildnings- och lärlingsskyldigheter. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter kan också hänvisa till särskilda sociala eller sysselsättningsrelaterade villkor som de redan har tillämpat framgångsrikt, förutsatt att dessa är kopplade till innehållet för kontraktet i fråga.

([9]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2026/718 av den 20 mars 2026 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 vad gäller minimikrav för miljömässig hållbarhet för offentliga upphandlingsförfaranden som omfattar viss nettonollteknik (EUT L, 2026/718, 23.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/718/oj).

([10]) Detta påverkar inte skyldigheter som följer av annan lagstiftning. För värmepumpar får till exempel upphandlande myndigheter och upphandlande enheter redan endast köpa in de två högsta energiprestandaklasserna (se artikel 7 i direktiv (EU) 2023/1791). För batterier kommer krav på miljömässig hållbarhet att fastställas i enlighet med batteriförordningen (förordning (EU) 2024/1781).

Om både de potentiella anbudsgivarnas och leverantörernas storlek och värdet på den nettonollteknik som ingår i kontraktet är jämförbara med storleken på projekt i auktioner för förnybar energi uppmuntras upphandlande myndigheter och upphandlande enheter att i möjligaste mån anpassa det särskilda villkoret enligt artikel 25.3 till respektive kriterium för förhandsurval för auktioner inom ramen för förordningen om nettonollindustrin (se artikel 26 i förordningen om nettonollindustrin). Detta gäller de sociala och människorättsrelaterade aspekterna av det kriterium för förhandsurval som rör ansvarsfullt företagande i samband med auktioner, som beskrivs närmare i artikel 4 i förordningen om nettonollindustrins genomförandeakt ([11]). När det särskilda villkoret anpassas till kriteriet om förhandsurval bör upphandlande myndigheter och upphandlande enheter säkerställa att villkorets krav avser kontraktets innehåll och inte sträcker sig bortom det. Detta innebär att alla krav på tillbörlig aktsamhet och upplysningsplikt måste vara inriktade på de transaktioner eller försörjningskedjor som är kopplade till den produkt, det arbete eller den tjänst som tillhandahålls.

Exempel på särskilda villkor i samband med offentlig upphandling som rör sociala eller sysselsättningsrelaterade hänsyn:

— Uppdragstagaren förbinder sig till X timmars yrkesutbildningsprogram (t.ex. lärlingsutbildning) och Y timmars program för social inkludering (t.ex. återintegrering i arbetslivet med avseende på fullgörandet av detta kontrakt).

— När uppdragstagaren fullgör sina skyldigheter enligt kontraktet vidtar denne åtgärder för att ta itu med de viktigaste delarna av tillbörlig aktsamhet när det gäller sociala och mänskliga rättigheter i enlighet med artikel 5.1 a–g i direktiv (EU) 2024/1760 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet.

2. *Kravet att visa överensstämmelse med cybersäkerhetskrav*

I artikel 25.3 b i förordningen om nettonollindustrin föreskrivs ett krav på att visa överensstämmelse med tillämpliga cybersäkerhetskrav. I artikeln hänvisas det särskilt till cyberresiliensförordningen ([12]), som kommer att tillämpas fullt ut från och med den 11 december 2027. Före detta datum bör upphandlande myndigheter och upphandlande enheter kräva att anbudsgivarna uppvisar överensstämmelse med tillämpliga cybersäkerhetskrav i nationell lagstiftning och EU-lagstiftning.

Cybersäkerhet är ett av kraven i artikel 26 som rör auktioner (se artikel 5 i genomförandeförordning (EU) 2025/1176). Nationella myndigheter uppmanas att om möjligt följa de specifikationer i artikel 5 i genomförandeförordningen ([13]) som rör artikel 26.

3. *Den specifika kontraktsförpliktelsen att fullgöra kontraktet i tid*

Skyldigheten att fullgöra kontraktet i tid bör särskilt gälla den del av kontraktet som rör nettonollteknik. Den bör kräva att alla aspekter som rör nettonolltekniken fullgörs i tid, inbegripet, i förekommande fall, planering, inköp, installation och idrifttagning. Den behöver inte tillämpas på övriga delar av kontraktet.

På samma sätt som med de andra ytterligare kriterier som inte rör pris uppmuntras upphandlande myndigheter och upphandlande enheter att anpassa det särskilda villkoret till kriteriet för förhandsurval avseende genomförande i tid i enlighet med artikel 26 i förordningen om nettonollindustrin. I artikel 6 i genomförandeakten ([14]) ges exempel på relevanta förhandsurvalskrav.

([11]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1176 av den 23 maj 2025 om specificering av tilldelningskriterier och kriterier för förhandsurval för auktioner för utbyggnad av energi från förnybara energikällor (EUT L, 2025/1176, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1176/oj).

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2847 av den 23 oktober 2024 om övergripande cybersäkerhetskrav för produkter med digitala element och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013 och (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2020/1828 (cyberresiliensförordningen (EUT L, 2024/2847, 20.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2847/oj).

([13]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1176 av den 23 maj 2025 om specificering av tilldelningskriterier och kriterier för förhandsurval för auktioner för utbyggnad av energi från förnybara energikällor (EUT L, 2025/1176, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1176/oj).

([14]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1176 av den 23 maj 2025 om specificering av tilldelningskriterier och kriterier för förhandsurval för auktioner för utbyggnad av energi från förnybara energikällor (EUT L, 2025/1176, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1176/oj).

Exempel på en kontraktsförpliktelse om genomförande i tid:

Tiden för förberedelse och utförande av de arbeten som hör samman med installationen av solcellsmodulerna ska vara upp till fyra månader från det startdatum som anges i upphandlingsdokumentet. Om den tidsfrist för slutförande som anges i kontraktet överskrids måste uppdragstagaren betala en straffavgift på XXX euro per kalenderdags försening. Efter åtta dagars försening kommer en högre straffavgift på YYY euro att tillämpas.

C. Kraven på resiliens (artikel 25.7 i förordningen om nettonollindustrin)

1. *När ska bidraget till resiliens beaktas?*

Kravet på resiliens i artikel 25.7 gäller endast slutprodukter med nettonollteknik och deras huvudsakliga särskilda komponenter om EU är mycket beroende av import från ett tredjeland. De huvudsakliga särskilda komponenterna i nettonollteknik förtecknas i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1178 av den 23 maj 2025 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 vad gäller förteckningen över slutprodukter med nettonollteknik och deras huvudsakliga särskilda komponenter i syfte att bedöma bidraget till resiliens ([15]).

I artikel 25.7 definieras begreppet *stort beroende*. Två situationer tas upp:

1. Mer än 50 % av EU:s försörjning av en slutprodukt med nettonollteknik eller en huvudsaklig särskild komponent kommer från ett enda tredjeland. ELLER

2. Mer än 40 % av EU:s försörjning av en slutprodukt med nettonollteknik eller en huvudsaklig särskild komponent kommer från ett enda tredjeland, OCH denna andel har i genomsnitt ökat med minst 10 procentenheter under två på varandra följande år.

Figur 1

När anbudets bidrag till resiliensen ska beaktas

I denna vägledning definieras varje tredjeland som uppfyller ett av de två villkoren i artikel 25.7 andra stycket som en ”dominerande försörjningskälla”.

([15]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1178 av den 23 maj 2025 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 vad gäller förteckningen över slutprodukter med nettonollteknik och deras huvudsakliga särskilda komponenter i syfte att bedöma bidraget till resiliens (EUT L, 2025/1178, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1178/oj).

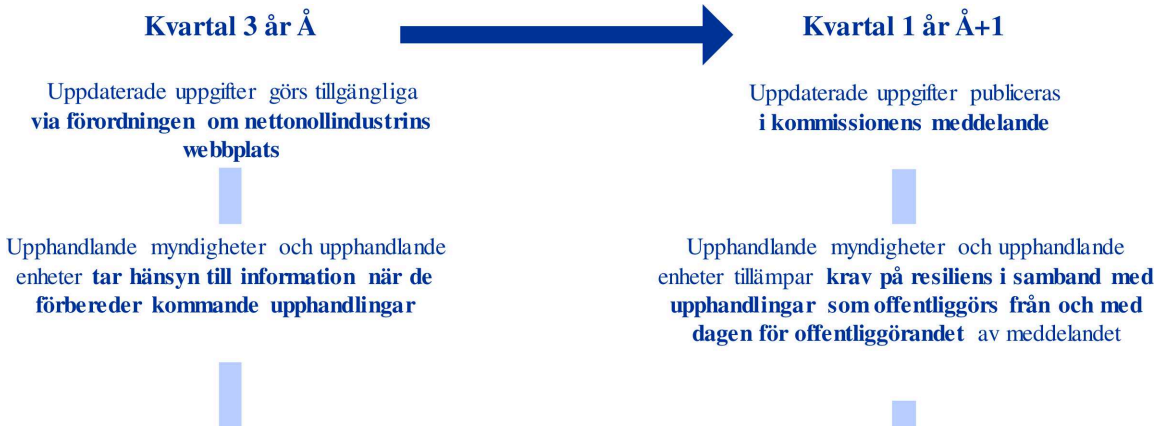
Information om den andel av EU:s försörjning av slutprodukter med nettonollteknik och deras huvudsakliga särskilda komponenter som har sitt ursprung i olika tredjeländer tillhandahålls årligen av kommissionen genom ett särskilt meddelande, i enlighet med artikel 29.2 i förordningen om nettonollindustrin. **Det första meddelandet om beroenden av nettonollteknik har redan offentliggjorts** ([16]) och är tillämpligt från och med den 30 december 2025. Stora beroenden markeras i fetstil och med färg i tabell 1 i meddelandet. **Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter måste konsultera meddelandet om beroenden för försörjningen av nettonollteknik och får inte själva beräkna beroendena.**

Meddelandet kommer att uppdateras varje år. Det kanske inte alltid kan tillhandahålla uppgifter om beroenden för alla huvudsakliga särskilda komponenter. Kommissionen arbetar skyndsamt med att fastställa en grund för att mäta beroendena för alla sådana komponenter. Ytterligare uppgifter kommer därför att läggas till stegvis i framtida uppdateringar. **För varje slutprodukt med nettonollteknik eller huvudsaklig särskild komponent som inte nämns i meddelandet kan man anta att det inte förekommer något stort beroende**.

För att ge upphandlande myndigheter och upphandlande enheter tid att anpassa sig till den uppdaterade informationen om andelen av EU:s försörjning och beroenden av olika länder kommer en tabell med uppdaterade uppgifter att göras tillgänglig på förordningen om nettonollindustrins webbplats ungefär sex månader innan det uppdaterade meddelandet offentliggörs. Tabellen kommer att uppdateras under tredje kvartalet varje år och det uppdaterade meddelandet kommer att offentliggöras under första kvartalet året efter. Observera att de uppgifter som görs tillgängliga via förordningen om nettonollindustrins webbplats är vägledande, och att meddelandet endast ska användas för att bedöma försörjningsberoendet i enlighet med artikel 25.7 andra stycket.

Figur 2

Ledtid för kravet på resiliens

2. *Tillämpning av kraven på resiliens*

Kraven på resiliens börjar att gälla när det i kommissionens meddelande om beroenden för försörjningen av nettonollteknik har fastställts att det finns ett stort beroende för försörjningen av en slutprodukt med nettonollteknik och/eller en av dess huvudsakliga särskilda komponenter.

I artikel 25.7 a och b i förordningen om nettonollindustrin beskrivs de centrala kraven på resiliens:

— I punkt 7 a föreskrivs att högst 50 % av **värdet av slutprodukten med nettonollteknik** ska komma från den dominerande försörjningskällan.

Detta innebär att högst hälften av slutproduktens totala kostnad för den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten får komma från den dominerande försörjningskällan. När det till exempel rör sig om solcellssystem för tak får kontraktet endast lägga upp till 50 % av den totala kostnaden för solcellssystemen på system som levereras från den dominerande försörjningskällan.

([16]) Kommissionens meddelande med uppdaterad information om andelen av unionens försörjning av slutprodukter och deras huvudsakliga särskilda komponenter med ursprung i olika tredjeländer enligt förordning (EU) 2024/1735 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik (förordningen om nettonollindustrin) (EUT C, C/2025/3236, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3236/oj).

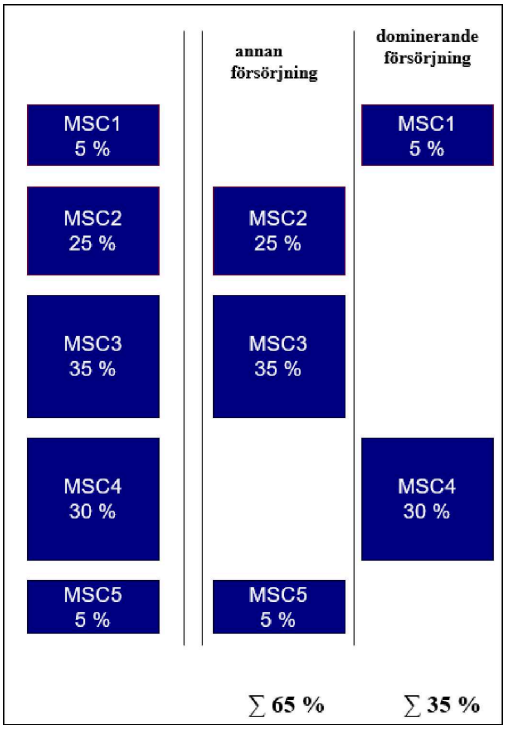
Denna beräkning gäller kostnaden för den upphandlande myndigheten och den upphandlande enheten för försörjningen av slutprodukten med nettonollteknik. Den beräknas inte som summan av kostnaderna för de huvudsakliga särskilda komponenterna.

— I punkt 7 b föreskrivs att högst 50 % av **värdet av de huvudsakliga särskilda komponenterna** ska komma från den dominerande försörjningskällan.

Kravet i punkt 7 b gäller det sammanlagda värdet av alla huvudsakliga särskilda komponenter, inte varje enskild komponent. För att beräkna andelen från den dominerande försörjningskällan krävs två uppgifter: 1) ursprunget för varje huvudsaklig särskild komponent (se avsnitt III.C.3) och 2) varje huvudsaklig särskild komponents andel av värdet (se avsnitt III.C.4). Det totala värdet av alla huvudsakliga särskilda komponenter från den dominerande försörjningskällan får inte överstiga 50 % av det totala värdet. Valet av komponenter bör överlåtas till anbudsgivaren (och inte till de upphandlande myndigheterna eller upphandlande enheterna). Detta säkerställer tillräcklig konkurrens mellan komponent-leverantörerna och gör det möjligt för anbudsgivarna att välja de mest kostnadseffektiva produkterna samtidigt som kraven tillämpas.

Figur 3

Tillämpning av artikel 25.7 b

Det förenklade exemplet i Figur 3 illustrerar detta: Denna nettonollteknik består av fem huvudsakliga särskilda komponenter. Anbudsgivaren avser att använda en nettonollprodukt som inbegriper två huvudsakliga särskilda komponenter från den dominerande försörjningskällan (MSC1 och MSC4). Monteringen och komponenterna står tillsammans för 35 % av värdet av alla huvudsakliga särskilda komponenter. I detta exempel uppfyller de huvudsakliga särskilda komponenterna kraven i punkt 7 b.

Kravet på resiliens gäller för den specifika nettonollteknik som levereras inom ramen för upphandlingen, inte för leverantörens totala eller genomsnittliga inköp för hela produktionen.

Två olika länder kan uppfylla villkoren för att vara en dominerande försörjningskälla; när ett land dominerar för en komponent och ett annat land dominerar för en annan. I detta fall tillämpas kravet på resiliens separat för var och en av dem. Observera att detta scenariot är hypotetiskt när denna vägledning offentliggörs.

3. *Fastställande och kontroll av ursprunget för slutprodukter med nettonollteknik och huvudsakliga särskilda komponenter*

För att tillämpa artikel 25.7 i förordningen om nettonollindustrin måste anbudsgivare, upphandlande myndigheter och upphandlande enheter känna till ursprunget för slutprodukten med nettonollteknik och dess huvudsakliga särskilda komponenter. Ursprunget för en slutprodukt med nettonollteknik och dess huvudsakliga särskilda komponenter bör fastställas i enlighet med de regler om icke-förmånsberättigande ursprung för varor som bygger på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ([17]) (unionens tullkodex). I denna förordning fastställs regler och förfaranden för tullens arbete inom EU, vilket inbegriper begreppet ursprungsregler för att fastställa var en produkt kommer från. Reglerna om icke-förmånsberättigande ursprung för varor grundar sig på en produkts HS-nummer. För teknik som för närvarande omfattas av kravet på resiliens innehåller bilaga II en översikt över relevanta HS-nummer. Reglerna om icke-förmånsberättigande ursprung för varor anges i Europeiska kommissionens *Table of list rules conferring non-preferential origin on products (following the classification in the CN)* ([18]).

När det gäller bevis på ursprung gäller principen om fri bevisning i enlighet med unionens tullkodex. En mängd olika dokument och bevis kan därför användas för att bevisa ursprunget för en slutprodukt med nettonollteknik eller en huvudsaklig särskild komponent. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får därför begära in **alla handlingar som innehåller tillförlitlig information som kopplar produkterna till den plats där de monterades eller tillverkades. Dessa dokument kan omfatta fakturor, produktens ID-nummer, serienummer eller koder, namnskyltar, ursprungscertifikat, konossement och andra transportdokument, materiallistor, fabrikskontrollintyg eller MES-system (Manufacturing Execution Systems)**.

Unionens tullkodex gäller endast för produkter som importeras till EU, men samma dokumentation kan användas på samma sätt för slutprodukter med nettonollteknik och huvudsakliga särskilda komponenter som inte omfattas av unionens tullkodex. Detta inkluderar slutprodukter och huvudsakliga särskilda komponenter som tillverkas i EU eller importeras som en del av en sammansatt produkt. I det senare fallet ska tulldokumentationen styrka ursprunget för den sammansatta produkten men inte för de särskilda komponenter som ingår i den.

Utöver dokumentation bör upphandlande myndigheter och upphandlande enheter alltmer förlita sig på digitala spårbarhetssystem som gör det möjligt att kontrollera ursprunget och försörjningskedjorna på ett säkert och driftskompatibelt sätt. I framtiden kan detta också omfatta digitala produktpass. Om uppdragstagaren uppger att vissa av dess produkter eller huvudsakliga särskilda komponenter kommer från den dominerande försörjningskällan bör den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten inte begära ursprungsbevis för dessa produkter eller huvudsakliga särskilda komponenter.

Om uppdragstagaren inte lägger fram relevanta dokument som visar en produkts eller huvudsaklig särskild komponents ursprung eller monteringsplats bör den upphandlande myndigheten eller den upphandlande enheten se det som att dessa produkter eller huvudsakliga särskilda komponenter har sitt ursprung i, eller monteras i, ett land som EU är mycket beroende av.

För att minska administrationen för upphandlande myndigheter och upphandlande enheter uppmuntrar kommissionen medlemsstaterna att skapa ”vitlistor” över produkter med nettonollteknik som uppfyller kraven på resiliens.

4. *Mätning av de huvudsakliga särskilda komponenternas värde*

För att tillämpa artikel 25.7 b i förordningen om nettonollindustrin måste anbudsgivare, upphandlande myndigheter och upphandlande enheter känna till varje huvudsaklig särskild komponents andel av slutproduktens värde. För att göra detta kan anbudsgivarna antingen använda sig av de referensandelar av värdet som anges i bilaga I till denna vägledning eller styrka de huvudsakliga särskilda komponenternas faktiska andelar av värdet med hjälp av lämpliga styrkande handlingar.

([17]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

([18]) Europeiska kommissionen, *Table of list rules conferring non-preferential origin on products (following the classification in the CN)*, https://taxation-customs.ec.europa.eu/table-list-rules-conferring-non-preferential-origin-products-following-classification-cn_en.

Referensvärden

Anbudsgivarna kan använda sig av referensvärden för att göra det enklare att tillämpa kravet på resiliens. Bilaga I till denna vägledning innehåller referensandelar av värdet för de huvudsakliga särskilda komponenterna i den mest relevanta nettonollteknikenin samband med offentlig upphandling. Andelarna av värdet baseras på uppskattningar från Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum (JRC). De återspeglar mervärdet hos de huvudsakliga särskilda komponenterna ([19]).

Referensvärden anges endast för nettonollteknik för vilken det finns ett försörjningsberoende ([20]) vid den tidpunkt då denna vägledning offentliggörs. Denna vägledning kan vid behov uppdateras för att tillhandahålla referensvärden för ytterligare nettonollteknik, t.ex. när försörjningsberoenden uppstår för annan teknik. Referensvärdena får också uppdateras för att återspegla förändrade marknadsförhållanden.

Faktiska värden

De referensandelar av värdet som anges i bilaga I kanske inte återspeglar en huvudsaklig särskild komponents faktiska värde. Anbudsgivarna bör därför kunna fastställa andelarna av värdet för sina huvudsakliga särskilda komponenter och använda dessa andelar av värdet när de tillämpar kravet på resiliens i artikel 25.7 b i förordningen om nettonollindustrin. När anbudsgivarna gör detta bör de kunna visa för de upphandlande myndigheterna eller upphandlande enheterna hur de beräknar komponenternas andel av värdet.

För att fastställa och styrka andelar av värdet som avviker från dem som anges i bilaga I eller för upphandling av teknik som inte förtecknas i bilaga I bör följande principer iakttas:

— Andelen av värdet för samtliga huvudsakliga särskilda komponenter uppgår till 100 %.

— Varje enskild andel representerar det relativa mervärdet av tillverkningen av den huvudsakliga särskilda komponenten i fråga.

— Lämplig dokumentation om inköpspriserna och komponenternas ursprung ska tillhandahållas, enligt beskrivningen i avsnitt III.C.3.

— Värdena för de huvudsakliga särskilda komponenterna bör beräknas så att de omfattar antidumpningstullar, utjämningstullar och avgifter.

Om en faktura ställs ut i en annan valuta ska värdet räknas om till euro baserat på den växelkurs för euro som gällde vid tidpunkten för inköpet.

5. *Uppfylla kraven på resiliens under hela upphandlingen*

När det gäller alla andra krav, villkor och kontraktsförpliktelser enligt artikel 25 måste anbudsgivarna åta sig att uppfylla kraven på resiliens vid den tidpunkt då anbudet lämnas in, till exempel genom en egen försäkran. Den faktiska överensstämmelsen kan påvisas vid en senare tidpunkt.

Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter har rätt att besluta när de ska kontrollera att kraven verkligen uppfylls. Detta kan ske vid olika tidpunkter under projektets hela löptid. Det är likaså upp till dem att avgöra vilka dokument som kan användas för att påvisa överensstämmelse på ett tillfredsställande sätt.

([19]) Mervärdet av andra komponenter än huvudsakliga särskilda komponenter beaktas inte i dessa uppskattningar. Andelarna av värdet kan därför vara större än de huvudsakliga särskilda komponenternas mervärde när alla andra komponenter och steg i värdekedjan beaktas.

([20]) Enligt kommissionens meddelande med uppdaterad information om andelen av unionens försörjning av slutprodukter och deras huvudsakliga särskilda komponenter med ursprung i olika tredjeländer enligt förordning (EU) 2024/1735 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik (förordningen om nettonollindustrin) (EUT C, C/2025/3236, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3236/oj).

När upphandlande myndigheter och upphandlande enheter fastställer kraven för att visa att kraven på resiliens uppfylls är det viktigt att de tar hänsyn till ledtiden för att fastställa vem som ska leverera kontraktets nettonollteknikelement: Uppdragstagaren kommer inte att kunna lägga fram bevis före det projektstadium där leverantörerna väljs ut.

6. *Fastställande av den proportionella avgiften (artikel 25.7 d i förordningen om nettonollindustrin)*

Ett kontrakt som inbegriper krav på resiliens kommer att tilldelas det bästa anbudet bland dem som uppfyller kraven på resiliens och andra krav. Om en utvald anbudsgivare i ett senare skede inte kan förse den upphandlande myndigheten eller den upphandlande enheten med tillräckliga bevis för att visa överensstämmelse med artikel 25.7 a och b ska den upphandlande myndigheten eller den upphandlande enheten kräva att den utvalda anbudsgivaren betalar en proportionell avgift på **minst 10 % av värdet av kontraktets specifika slutprodukter med nettonollteknik** – inte det totala kontraktsvärdet. Avgiften på minst 10 % måste tillämpas på det fulla värdet av slutprodukten med nettonollteknik om anbudsgivaren inte kan visa att kraven uppfylls fullt ut, även om endast en del av nettonolltekniken inte uppfyller kraven.

Exempel: En upphandlande myndighet eller upphandlande enhet inleder ett offentligt byggentreprenadkontrakt för leverans och installation av solcellsmoduler. Innan upphandlingsförfarandet inleds fastställer kommissionen att land X är en dominerande försörjningskälla för solcellsmoduler och att upphandlingsförfarandet måste tillämpa kraven på resiliens enligt artikel 25.7. Under fullgörandet av kontraktet begär den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten bevis på överensstämmelse enligt artikel 25.7 c. Uppdragstagaren tillhandahåller relevanta bevis för att denne har upphandlat solcellsmodulerna utanför land X, men endast när det gäller 30 % av det totala värdet av de solcellsmoduler som köptes in. Enligt artikel 25.7 d ska uppdragstagaren betala en proportionell avgift på minst 10 % av värdet av alla solcellsmoduler som levereras inom ramen för kontraktet.

Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter bör säkerställa att värdet av slutprodukter med nettonollteknik i kontraktet inte är onormalt lågt. Den proportionella avgiften måste avse **värdet av slutprodukterna med nettonollteknik som återspeglar marknadsvillkoren**. Ett exempel: Ett byggentreprenadkontrakt för bygg- och anläggningsarbeten inbegriper installation av solpaneler. Panelernas pris är 50 % lägre än marknadspriset. De bevis som erfordras för att uppfylla kraven på resiliens kan inte tillhandahållas. Den lämpliga avgiften måste avse en andel av solcellssystemets värde sett till marknadsvärdet, inte till det låga pris som anges i byggentreprenadkontraktet.

När det gäller den proportionella avgiften bör den vara **tillräckligt hög för att avskräcka från upphandlingsstrategier som innebär avsiktlig underlåtenhet att uppfylla kravet på resiliens**, något som kan kontrolleras först i efterhand. Avgiften kan tas ut i form av ett schablonbelopp eller andra lämpliga former.

IV. **UNDANTAG**

Enligt artikel 25.9 och artikel 25.11 får upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i vissa undantagsfall besluta att inte tillämpa hållbarhets- och resilienskriterierna.

I enlighet med artikel 25.9 får upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, när de offentliggör anbudsinfordran eller inleder förfarandet, besluta att inte tillämpa de **krav på miljömässig hållbarhet** som anges i artikel 25.1 och de **ytterligare kraven** i artikel 25.3 i följande fall:

— Om endast en ekonomisk aktör efter en objektiv och transparent utvärdering kan tillhandahålla tekniken (artikel 25.9 a).

— Om ett liknande tidigare förfarande inte ledde till några lämpliga anbud eller anbudsansökningar (artikel 25.9 b).

— Om kostnadsskillnaderna mellan anbud som uppfyller kraven och anbud som inte uppfyller kraven är oproportionerliga (artikel 25.9 c).

När det gäller de **resilienskriterier** som fastställs i artikel 25.7 är undantagssystemet annorlunda. I artikel 25.8 föreskrivs ett automatiskt och obligatoriskt undantag om detta krävs enligt internationella avtal. I artikel 25.11 fastställs ett mer begränsat efterhandsundantag: Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får besluta att inte tillämpa kraven på resiliens endast om införandet av dessa krav inte har lett till några lämpliga anbud eller lämpliga anbudsansökningar i samma förfarande.

Grund för undantag ✓– möjlig grund ×– ej möjlig grund	Krav på miljömässig hållbarhet (artikel 25.1)	Ytterligare krav (artikel 25.3)	Krav på resiliens (artikel 25.7)
En enda leverantör	✓ Artikel 25.9 a	✓ Artikel 25.9 a	×
Inga lämpliga anbud	✓ — som svar på ett liknande tidigare förfarande Artikel 25.9 b	✓ — som svar på ett liknande tidigare förfarande Artikel 25.9 b	✓ — som svar på samma förfarande Artikel 25.11
Oproportionerliga kostnader eller teknisk inkompatibilitet	✓ Artikel 25.9 c	✓ Artikel 25.9 c	×
Internationella avtal (t.ex. WTO-avtalet)	×	×	✓ Artikel 25.8

A. **En enda leverantör (artikel 25.9 a i förordningen om nettonollindustrin)**

Undantaget i artikel 25.9 a i förordningen om nettonollindustrin rör en monopolsituation där nettonolltekniken endast kan tillhandahållas av en specifik ekonomisk aktör och det inte finns något rimligt alternativ eller substitut. Om upphandlande myndigheter och upphandlande enheter genomför en preliminär marknadsundersökning och/eller preliminära marknadssamråd, och efter en objektiv och transparent utvärdering konstaterar att en sådan monopolsituation föreligger, får de besluta att inte tillämpa kraven i artikel 25.1 och 25.3. Dessutom får avsaknaden av konkurrens inte bero på en artificiell begränsning av parametrarna i det offentliga upphandlingsförfarandet. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får inte manipulera tekniska specifikationer eller krav för att utesluta konkurrens. Undantaget är i stället strikt begränsat till oundvikliga situationer där det endast finns en aktör som tillhandahåller tekniken.

Undantaget bör tillämpas transparent i enlighet med principerna i EU:s lagstiftning om offentlig upphandling. De upphandlande myndigheterna och upphandlande enheterna bör kunna visa att det inte finns några rimliga alternativa leverantörer eller substitut, och att avsaknaden av konkurrenskraftiga anbud inte beror på egna eller onödiga begränsningar inom den aktuella upphandling som inbegriper nettonolltekniken.

B. **Inget lämpligt anbud eller inga lämpliga anbudsansökningar (artikel 25.9 b och artikel 25.11 i förordningen om nettonollindustrin)**

När det gäller kraven på miljömässig hållbarhet och de ytterligare kraven tillåter undantaget i artikel 25.9 b att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter inte tillämpar kraven i artikel 25.1 och 25.3 när inga lämpliga anbud eller lämpliga anbudsansökningar har lämnats in som svar på ett liknande tidigare offentligt upphandlingsförfarande som inletts av samma upphandlande myndighet eller upphandlande enhet under de två åren omedelbart innan det planerade nya upphandlingsförfarandet inleddes.

I direktiv 2014/24/EU klargörs närmare när ett anbud eller en anbudsansökan bör anses vara ”olämpligt”. I direktivet föreskrivs följande:

”*Ett anbud ska anses vara olämpligt om det är irrelevant för kontraktet och därför uppenbart inte utan väsentliga ändringar kan tillgodose den upphandlande myndighetens behov och krav enligt upphandlingsdokumenten. En anbudsansökan ska anses vara olämplig om den berörda ekonomiska aktören ska eller får uteslutas enligt artikel 57 eller inte uppfyller de urvalskriterier som fastställts av den upphandlande myndigheten i enlighet med artikel 58* ([21])”

Det bör betonas att ett anbud inte kan betraktas som ”olämpligt” eller en anbudsansökan som ”olämplig” om dess pris överstiger den upphandlande myndighetens eller upphandlande enhetens budget i enlighet med vad som har angetts och dokumenterats före det att upphandlingsförfarandet inleddes.

För kraven på resiliens får artikel 25.11 endast användas när ett offentligt upphandlingsförfarande, inklusive kraven på resiliens, har inletts och inte har lett till några lämpliga anbud eller lämpliga anbudsansökningar. Den kan inte tillämpas baserat på ett liknande tidigare offentligt upphandlingsförfarande som inte ledde till något lämpligt anbud eller någon lämplig anbudsansökan, och inte heller på en preliminär marknadsundersökning som visar att inget lämpligt anbud eller någon lämplig anbudsansökan kommer att lämnas in om ett offentligt upphandlingsförfarande som inbegriper krav på resiliens inleds.

När detta villkor är uppfyllt kan upphandlande myndigheter och upphandlande enheter välja mellan två alternativ:

— ***Förhandlat förfarande utan föregående anbudsinfordran.*** Om upphandlande myndigheter och upphandlande enheter väljer att använda det förhandlade förfarandet får de inte ändra några av anbudsspecifikationerna/minimikraven, inklusive kraven på resiliens. De kan dock förhandla om de andra aspekterna av kontraktet.

— ***Att inte tillämpa kraven på resiliens.*** Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter kan också välja att inleda ett nytt offentligt upphandlingsförfarande för att tillgodose samma behov som det ursprungliga förfarandet men utan att tillämpa kraven på resiliens. I detta fall har de upphandlande myndigheterna och upphandlande enheterna större flexibilitet att ändra specifikationerna från det ursprungliga offentliga upphandlingsförfarandet.

C. **Oproportionerliga kostnadsskillnader (artikel 25.9 c och artikel 25.10 i förordningen om nettonollindustrin)**

När tillämpning av kravet på hållbarhet (artikel 25.1) och det ytterligare kravet (artikel 25.3) leder till att den uppskattade prisskillnaden överstiger 20 % kan den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten enligt artikel 25.9 c och artikel 25.10 i förordningen om nettonollindustrin besluta att inte inkludera dessa två krav i den offentliga upphandlingen.

Den uppskattade prisskillnaden på 20 % bör avse kostnaden för nettonollteknikelementet i upphandlingskontraktet, inte det totala kontraktsvärdet. Upphandlingens värde bör i tillämpliga fall uppskattas i linje med artikel 5 i direktiv 2014/24/EU.

Den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten måste bedöma den oproportionerliga kostnaden innan den offentliga upphandlingen inleds. Den kan endast påvisas om den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten tillhandahåller objektiva och kontrollerbara uppgifter som visar att kostnadsskillnaden mellan ett offentligt upphandlingsförfarande som genomförs med dessa andra kriterier som inte rör pris och ett offentligt upphandlingsförfarande utan dessa andra kriterier än pris, allt annat lika, skulle överstiga 20 %. Med objektiva och kontrollerbara uppgifter avses uppgifter som baseras på marknadsundersökningar som visar hur tillämpningen av kriterierna skulle öka kostnaderna för anbudsprojekt jämfört med en kontrafaktisk kostnadsanalys där de andra kriterier som inte rör pris i artikel 25 inte tillämpas. Kostnaderna för de senaste offentliga upphandlingsförfarandena kan användas som referens. Uppgifterna måste kunna kontrolleras, i den meningen att berörda parter måste informeras om den analys som utförts av den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten.

([21]) Artikel 32.2 a andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

Eftersom upphandlande myndigheter och upphandlande enheter har en viss grad av flexibilitet när det gäller tillämpningen av de andra kriterier som inte rör pris, även till exempel möjligheten att välja bland de olika andra kriterier som inte rör pris i artikel 25.3, eller att tillämpa ett ytterligare icke-prisrelaterat krav vad gäller miljömässig hållbarhet enligt artikel 25.2, måste uppskattningen av kostnadsskillnaden baseras på kriterier med lägsta möjliga inverkan på kostnaderna. Om de kriterier som fastställs på denna lägsta nivå leder till uppskattade kostnadsskillnader över 20 % får den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten besluta att inte tillämpa de andra kriterier som inte rör pris som anges i artikel 25.1–4.

D. **Internationella avtal (artikel 25.8 i förordningen om nettonollindustrin)**

Undantaget i artikel 25.8 i förordningen om nettonollindustrin inbegriper ett scenario där den dominerande försörjningskällan är part i internationella avtal om offentlig upphandling. I förordningen föreskrivs att kraven på resiliens inte bör gälla för nettonollteknik för vilken den dominerande försörjningskällan är bunden av avtalet om offentlig upphandling (WTO-avtalet) eller andra relevanta internationella avtal som EU också är bunden av, om det offentliga upphandlingsförfarandet omfattas av tillägg I till WTO-avtalet eller av något annat relevant internationellt avtal ([22]). Detta **undantag avser produkternas ursprung, inte leverantörens säte**.

Om vi tar exemplet med ett offentligt upphandlingsförfarande som anordnas av en upphandlande myndighet i EU som rör inköp av en solcellsanläggning kommer förfarandet att omfattas av tillägg I till WTO-avtalet (villkor 1 är uppfyllt). I meddelandet om andelen av EU:s försörjning identifieras ett stort beroende (> 50 %) av land X när det gäller försörjningen av solcellssystem (artikel 25.7 måste tillämpas).

— Anta att land X är part i ett relevant internationellt avtal som reglerar offentlig upphandling. Kraven på resiliens behöver därför inte tillämpas på slutprodukter och komponenter med ursprung i land X.

— Anta att land X inte är part i ett relevant internationellt avtal som reglerar offentlig upphandling. Kraven på resiliens måste därför tillämpas på slutprodukter och komponenter med ursprung i land X.

([22]) Tillägg I till WTO-avtalet innehåller bilagorna 1–5. Ytterligare information finns här: https://www.wto.org/english/tratop_e/gproc_e/gp_app_agree_e.htm. Europeiska kommissionens verktyg *procurement for buyers* kan vara till hjälp för att fastställa om ett förfarande omfattas: https://webgate.ec.europa.eu/procurementbuyers/sv/#/procumementlocation.

BILAGA I

REFERENSVÄRDEN FÖR FASTSTÄLLANDE AV ANDELEN MERVÄRDE FÖR DE HUVUDSAKLIGA SÄRSKILDA KOMPONENTERNA I EN SLUTPRODUKT MED NETTONOLLTEKNIK

Solenergiteknik

Slutprodukter	Huvudsakliga särskilda komponenter	% av slutproduktens utrustningskostnader
	Underkategori: solcellsteknik	
Solcellssystem (modul, fast monteringssystem, växelriktare)	Polykristallint kisel för solcellsändamål	7,2
	Kiselgöt för solcellsändamål eller likvärdig teknik	6,4
	Kiselskivor för solcellsändamål eller likvärdig teknik	9,5
	Solceller eller likvärdig teknik	20,4
	Solfångarglas	9,5
	Solcellsmoduler	26,6
	Växelriktare för solceller	20,4

Teknik för landbaserad vindkraft och havsbaserad förnybar energi

Slutprodukter	Huvudsakliga särskilda komponenter	% av slutproduktens utrustningskostnader
	Underkategori: teknik för landbaserad vindkraft	
Vindturbiner på land	Gondoler (montering)	8,4
	Rotornav	2,4
	Huvud-, gir- och bladlager	5,9
	Direktdrivna drivlinor (inbegripet generator) och/eller drivlinor med växellåda (inbegripet generator)	12,9
	Permanentmagneter i vindturbiner	1,2
	Växellådor till vindturbiner	8,4
	Blad	31,0
	Torn	29,8
Vindturbiner till havs (utan växellåda)	Gondoler (montering)	5,8
	Rotornav	3,5
	Huvud-, gir- och bladlager	5,8
	Direktdrivna drivlinor (inbegripet generator) och/eller drivlinor med växellåda (inbegripet generator)	15,0
	Permanentmagneter i vindturbiner	7,0
	Blad	15,2
	Torn	8,1
	Flytande fundament (för havsbaserad vindkraft)	39,6

Slutprodukter	Huvudsakliga särskilda komponenter	% av slutproduktens utrustningskostnader
	Underkategori: teknik för landbaserad vindkraft	
Vindturbiner till havs (med växellåda)	Gondoler (montering)	5,7
	Rotornav	3,4
	Huvud-, gir- och bladlager	5,7
	Direktdrivna drivlinor (inbegripet generator) och/eller drivlinor med växellåda (inbegripet generator)	14,6
	Permanentmagneter i vindturbiner	1,1
	Växellådor till vindturbiner	7,8
	Blad	14,9
	Torn	8,0
	Flytande fundament (för havsbaserad vindkraft)	38,8

Teknik för batterier och energilagring

Slutprodukter	Huvudsakliga särskilda komponenter	% av slutproduktens utrustningskostnader
	Underkategori: teknik för batterier	
Batterier	Batteripack	10
	Batterimoduler	10
	Battericeller	14
	Katodaktiva material	27
	Anodaktiva material	7
	Elektrolyter	8
	Separatorer	8
	Strömavtagare (inbegripet tunn koppar-, aluminium-, nickel- och kolfolie)	6
	Batterihanteringssystem (BMS)	5
	Termiska hanteringssystem för batterier (BTMS)	5

BILAGA II

HS-NUMMER FÖR SLUTPRODUKTER MED NETTONOLLTEKNIK OCH HUVUDSAKLIGA SÄRSKILDA KOMPONENTER

Slutprodukt med nettonollteknik	Komponenter	HS-nummer
Solcellssystem	Polykristallint kisel för solcellsändamål	2804
	Kiselgöt för solcellsändamål eller likvärdig teknik	2804
	Kiselskivor för solcellsändamål eller likvärdig teknik	3818
	Solceller eller likvärdig teknik	ex 3541 a
	Solfångarglas	7005
		ex 7006 b
		7007
	Solcellsmoduler	ex 8541 a
	Växelriktare för solceller	8504
	Solföljare inklusive särskild monteringsanordning	8479
Solvärmesystem	Termiska solfångare (inbegripet plana solfångare, vakuumtubsolfångare, koncentratorsystem och luftsolfångare)	8419
	Solvärmeabsorbator	8419
	Solfångarglas	7005
		ex 7006 b
		7007
	Solföljare för solvärme inklusive monteringsanordning	8479
Teknik för landbaserad vindkraft och teknik för havsbaserad vindkraft	Gondoler (montering)	8501
	Rotornav	8412
	Huvud-, gir- och bladlager	8482
	Direktdrivna drivlinor (inbegripet generator) och/eller drivlinor med växellåda (inbegripet generator)	8501
	Permanentmagneter i vindturbiner	8505
	Växellådor till vindturbiner	8483
	Blad	8412
	Torn	7308
	Flytande fundament (endast havsbaserade)	7308

Slutprodukt med nettonollteknik	Komponenter	HS-nummer
Batterier	Batteripack	8507
	Batterimoduler	8507
	Battericeller	8507
	Katodaktiva material	2842
		2841
	Anodaktiva material	3801 10
	Elektrolyter	2826
	Separatorer	8507
	Strömavtagare (inbegripet tunn koppar-, aluminium-, nickel- och kolfolie)	7410
		7607 11
		7607 19
		ex 7506 a
	Batterihanteringssystem (BMS)	8537